

Publicerad 2011-02-18 19:14 av LenaJohansson

Översinnligt

jag vänder mig bort
synen i västhorisonten

vänds inåt, på stenar av glas
reflekterar, memorerar

marmorstrimmor

över sig, gatan av sol
förblindar

allt är inte vackert
men detta är

bara jord och sten
nära varandra

växande in
i varandra

flätade syner, omålbara
överfärgsinnliga

transparenta men ändå
överljusaktiga

trummande liksom
vågorna kunde

trumma mot

en sten

invid en färgsprakande
självantänd

brasa

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren LenaJohansson med Poeter.se id #9122 innehar upphovsrätten